

(המשך מעמוד 3)

שובתות רוב הזמן. בגלל קילקולים או איזו עייפות אחרת. אם הן נועדו לקיימת בלבד — אין סיבה לבזבז בגללן אנרגיה יקרה.

השבי אינו אתר־בילויים

בהעולם הזה" (14.3.84) התרסמה כתבה שבה הוזכר שמו של אסף יגור, פרקליטו מגיב:

הריני מתכבד לפנות אליכם בשמו של מרשי, מר אסף יגור, ח"כ לשעבר. הנני מתייחס לכתבה אשר נושאה חברת נד ירושלים ככתבה זו, אשר בעיקרה היא מדוייקת בעובדותיה, נעשה כלפי מרשי שימוש במיספר ביטויים עולבים ופוגעים, בלתי־רלבנטיים

יגורי

אשר ייתכן שמוסיפים נופך לכתבה, אולם בשום פנים ואופן אינם משרתים את "רוחה". הכוונה היא לביטויים — קצינים משומשים" ו"בילה בשבי המצרי". קצין "משומש" הינו ביטוי פוגע באופן כללי בטעם הטוב ובאופן מיוחד בקצין בכיר מסוגו של מרשי, אשר הקריש לצה"ל את מיטב שנותיו, ואין זה הולם לכנות קציני צנאי־קבע לשעבר במונח זה.

המונח השני, "בילה בשבי", צורם את האוזן אף יותר מקודמו, כי אין חייל "מבלה" בשבי — אין השבי אתר־בילויים ואין מרשי מאחל לאף חייל צה"ל להתנסות במסר ובתנאי שבי כלשהם.

עורך־דיון משה זינגל, תל־אביב

הפערים, היומרות והכיסא

הפראדוקסים של תמ"י

— אם נכשלה תמ"י בתפקידה להקטנת הפערים החברתיים־עירוניים, הרי שהיא תצליח יותר בכחירות לכנסת, שכן יש יותר בוחרים ממורמרים בשל אותם פערים;

— אם הצליחה תמ"י בתפקידה והפערים קטנו, הרי שהצליחה בכחירות תיקטן;

היות שיצר לב האדם רע מנעוריו והכיסא חשוב יותר מהכל (כמעט), הרי שמנהיגי תמ"י יעשו הכל שהפערים שאותם הם מתיימרים לבטל לא יקטנו, כדי להבטיח את כיסאם.

זהו פרדוקסס כפול, ולמפלגה כזו אין, לדעתי, זכות קיום.

קור־רוח כמעט שטני

הקורא מבקש לפנות. בפניה של הרגע האחרון. אל ח"כ שולמית אלוני ולומר לה:

שולמית יקרה, אני מוקיר את פועלך בכנסת זו ככנסות קודמות. אינני יודע אם תלכי לבחירות הקרובות לכר או עם שלי, או עם אלטרנטיבה, או עם לובה אליאב או עם רק"ח. כל ההלטה שלך ושל חבריך בר"צ תהיה מכובדת בעיניי. אולם אני מבקשך בכל לשון של בקשה: אל תספחי את הן כהן אל רשימתך. זו תהיה רבשת שבוחרים פוטנציאליים רבים שלך לא

יוכלו לעכל.

הן כהן הוא האחד והיחיד מאותם המוזהים עם מחנה־השלום. שהלך למלחמה הנוראה בלבנון ונתן לה את הלגיטימציה השמאלית. אחרי שיחרורו משרות המילואים, רואיין כהן במערב (23.7.82), וחשוב להזכיר שוב כמה מפניני אותו ראיון. הוא הציג עצמו כמי שנלחם, בקור־רוח כמעט שטני". הוא סיפר למראיינת שלו כי "יריתי אלפי פגזים על ביירות המערבית... ובכך הפך עצמו. עליפי עוותו, שותף לטבח אוכלוסיה אזרחית חפרי־מפשע, ואכן, בקטע אחר אמר הן כהן: "מי שמוכיל את המלחמה לביירות, צריך להבין שמלחמה בתוך עיר מפילה קרבנות אזרחיים". באותו ראיון הסביר כהן מדוע אין להיכנס לביירות המערבית. האם כדי לחסוך בחיי נשים וילדים חפים מפשע? הבה נשמע את הן כהן: "נניח שאנחנו נכנסים למערב ביירות ונהרוג שם אלפים מחבלים, עדיין ישארו בידנו ששת אלפים מחבלים, ואנחנו נצטרך למצוא מקום לשכן אותם. זהו המלכוד".

זהו הפרופיל המוסרי־פוליטי של מי שראה עצמו מתאים לעמוד בראש שלי" בכחירות לכנסת בשנת 1981, והוא רוצה להגיע לכנסת על כתפיה. שולמית אלוני. אני מקווה שלא תחסמי את הדרך לרבים השוקלים בחיוב הצבעה עבורך.

הרעיון ספירה, ירושלים

מיצוות שיר

במאמר "היורד חוזר לכותל" (העולם הזה" 7.3.84) הוזכר בנו של הקורא — משום־מה, בשיבוש.

כתבתם: "שיא החגיגות היה בטקסי העליה לתורה של שני הבנים שהגיעו לגיל מיצווה, הארי ויקלים. נכדו של משולם ריקלים ודני רן ווב, נכדם של הגוטליבים..."

דני הוא אומנם נכדם של הגוטליבים, אך נושא בכבוד את שם מישפחתי שיר.

מנו שיר, ניר־יוק

עם הקורא ובמיוחד עם בנו דני — הסליחה.

חוצפה

יהודית־אמריקאית

להחרים את סירטה של ברברה סטרייסנדר!

על בירה מסויימת אמרים שהיא חוצפה ישראלית. על ברברה מסויימת אפשר לומר שהיא חוצפה יהודית־אמריקאית. הגברת החוצפה אינה אלא השחקנית הברוקלינאית ברברה סטרייסנדר.

לא די שהעמידה את המדינה כולה על הרגליים (ולגבי אנשים מסויימים אין זה דימוי בלבד) בביקורה ההיסטורי, טרי, היא אף העזה לדחוף את אפה הארוך לתוך קונפליקט כאוב וקשה שאיננה מכינה בו דבר.

כנראה לצורך פירסום סירטה החדש, דרשה השחקנית שלא להקרינו בליל־שבת כי קולנוע היכל בפתח־תיקוה, לאות הורחתה עם הדתיים במאבקם נגד "חילול השבת".

סטרייסנדר

יש להניח שהצדקנית מברוקלין לא היתה מעיוה לעשות כדבר הזה בארץ מולדתה, שם הרגישות לזכויות וחירויות האדם גדולה יותר ודרישה מעין זו היתה רק מזיקה לסירטה.

ובכן, גם בארץ־הקודש יש אנשים שהדמור קרטיה חשובה להם, וכמחאה על התערבות גסה וחוצפנית זו של ברברה סטרייסנדר אני מחרימה את סירטה. לא אראה את הסרט, על אף אחתי לסירטי קולנוע, ואני פונה בזה לכל מי שהדמור קרטיה יקרה לליבו, שיחרים אף הוא את הסרט. המוטל ביי־שארל, מתח־תיקווה

כיסא־מפלט רקטי

הקורא מציע — מי מוכן לנסות?

כאשר מטוס נפגע והטייס רוצה להיחלץ ממנו, הוא מפעיל את כיסא־המפלט, הזורק אותו הרחק מהמטוס, כדי שלא יסתבך בחלקיו. אולם הוא עלול לנחות על הקרקע כשטח האוייב, על כל הסכנות הכרוכות בכך.

לכן אני מציע לצרף מיכל של גזא חנקן רחוס, בעל ארבע פיות — לארבעת הכיוונים. אחרי שהטייס יפלט מהמטוס — הגזא יפלט לכיוון שינחה אותו הטייס, והוא יוכל לנווט את עצמו לכיוון השטח שבשליטת כוחותינו, או למקום שבו ניתן יהיה לחלצו בעזרת מסוקים.

המיכל יכול להיות קשור למותני הטייס או לכיסא־המפלט, שבכך יהפוך למיתקן רקטי, ויניע אותו באיטיות, כדי שלא להזיק לטייס.

עמדי ליבנה, עין־חרוד מאוחד

מיפלגה של מושלים צבאיים

שמואל טולדאנו הצטרף השבוע למפ"ם.

מעניין איך היא מצליחה הארגן לעצמה תרמית כזו: מפ"ם ידועה בציבור מזה שנים כמיפלגה מתונה, יונית וסימפאטית, השואפת לדרוקים יהודי־ערבי, תרמית מצולחת זו מסתירה את העובדה, כי במשך שנים שימשה מפ"ם הרווואר האנושי של ורועות־ההשילטון

השונות, שרדו באורחים הערביים בישראל ובי תושבי השטחים. מתוך שורותיה יצאו מושלים צבאיים, "מומחים" למינייהם, מפקחים וקומיטריים.

טולדאנו

בשנה שעברה היא היתה פעילה מאוד כי הענקת נופך של מכר בדות לכנופיות המימי של הצבאי בגדה, המכונות "אגודות הכפרים". הצטיין בכך המושל הצבאי לשעבר וה"מומחה" של היום, צבי אל־פלג.

השבוע התבררנו על הרכישה הגדולה של מפ"ם: היא הצליחה לגייס לשורותיה את שמואל טולדאנו, יועץ ראשי־המשלה לעניינים ערביים בממשלות גולדה ורבין, ולפני כן פקיד בכיר באחד השירותים החשאיים. כל ערבי בישראל מכיר את שמו, לא דווקא מתוך אהדה. האם אלה הפנים החדשות שמבקשת להציג מפ"ם לפני הציבור הערבי בכחירות הקרובות?

עאטף ס', נצרת

רפול מסתער על ההיגיון

הרמטכ"ל לשעבר הופיע במועדון הימי והכלכלי בחיפה והצהיר, כי הערבים הם הרמאים הכי גדולים.

כאמירה כוללנית וגזענית זו יש גם איולת וגם רישעות. אין צורך להזכיר נשכחות ולצטט מה נאמר על היהודים כקבוץ אתני וגיועו, עליידי האנטישמים למיניהם. אך הסייפה היה לא פחות פיקאנטי. בהמשך דבריו טען דמוסתנס שלנו, הנגר מתל־ערשים, בהא לי־שנא:

אני לא יודע למה בניו אמר בכנסת שמדובר ב־40 קילומטר. בזמן שאמר זאת, כבר היינו בשערי ביירות.

האם זו ההוכחה לרמאותם של הערבים, או אולי נהפוך הוא, לרמאותם של יהודים מסויימים את הממשלה, את הכנסת ואת רוב העם? הן יהב, תל־אביב

יוקרה

יוקרה — מלה חדשה וקולעת זו הציגה האקדמיה ללשון העברית לעניין פרסטיז'ה. החידוש עשה לו כנסים והפול משתמשים בו, אך לא תמיד מדויקים בהגייתו: יוקרה בשורק (לא בחולם) — לתשומת לב כולנו, אפילו חיים יבין. יוקרה — על משקל ימרת, יהרה, ועכשיו גם יאמנה (מיומנה). ר"ד ר. אובן סיוון, ירושלים

נטע בלי יוד

שמה של הדוגמנית (העולם הזה" "לילות ישראל" 11.4.84) מתחרז עם מיצפה־רמון.

הראיתם לנו תצלום של שתי נשים צעירות, כאמת יפות. אין מה להגיד, אבל כשכתבתם שבתמונה רואים את נטע רמון, ממש התפלאתי. אני יודע שקוראים לה רמון (מתחרז עם מיצפה־רמון). היוד שהוספתם ליטם מישפחה גם היא אומנם יפה וזמי קשטת את היטם ולא במיקרה משמשת האות יוד בעברית לציון שם האלוקים, אבל היא פשוט מיותרת.

ובשולי העניין הזה: רמון זו מילה פופר לארית ורוחת בזמן האחרון. אבל אולי לא כולם זוכרים שאינה משמשת רק לציון כלי־מות. הרמון הוא גם אחד מפירות המאכל

רמון

שנשתבחה בהם הארץ (משיבעת המינים). בעל צבע הארגמן והגרגרים הרבים, כלי־הנשק הידוע, שבזמן האחרון המישטרה מרבה לתפוס כמודו כסליקים של המחחרות השונות בארץ. קרוי על שם הפרי, ולא להיפך. הרסטיס הרבים שמתיו הרמון בעת התפוצצותו הזכירו ליוצרו את הפרי המתכווץ.

אברהם הצבי, ירושלים

הקוץ שבעליה

צל"ג לדן רביב על התרפסותו לפני עולים־יורדים.

במיסגרת מדורכם שידור הייתי מציעה לתת צל"ג לדן רביב, על כותרת־החילה שלו ב־18 באפריל.

רכיב (שבדרך־כלל מגיש כותרות־חילה מרתקות), הביא לאולפן זוג עולים חדשים מאנגליה, המאיימים לחזור לארצם. מפני שהסוכנות לא נותנת להם דירה בתל־אביב, קרוב למקום עבודתה של הגברת.

אני מבינה את קשייהם של השניים וזכותם להחליט מכל סיבה שהיא, לחזור לאנגליה. אבל לא כל סיבה טובה מספיק כדי להיות כותרתי לילה, ואני מתפלאת על רביב, שניסה להציג את כישלון העליה כאילו הוא נעוץ באימתן דירה במקום הרצוי.

לטעמי, היה משהו מתרפס בפניה האיטית שלו לבני־החוג, שיישאר בארץ, לטרות הכל, לי נדמה, שהעליה נכשלת בגלל סיבות עמוקות. עקרונות והמורות הרבה יותר ממוקום הדירה שנותנת הסוכנות — בעיות חברתיות, מדיניות וכלכליות — ובהן, בדאי להתמקד.

נועה גרעין, רמת־ים

לידעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במבזבז־כתובה, שצירפה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעל־מחשבים לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

צ'יב